

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **T. D.**
zastoupen JUDr. Vladimírem Henclem, advokátem advokátní kancelář
se sídlem Jaroměř, Nám. Československé armády 51

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
se sídlem v Praze 2, Na Poříčním právu 1

o příspěvek na péči, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2018, čj. MPSV-2018/109203-918

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2018, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Hradci Králové, Kontaktní pracoviště Náchod, ze dne 7. 10. 2015, čj. 44279/2015/NAC. Rozhodnutím orgánu I. stupně došlo k zamítnutí návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a bylo rozhodnuto o poskytování tohoto příspěvku v původní výši 800,- Kč měsíčně.

2. V dané věci již bylo žalovaným rozhodováno dne 15. 6. 2016, toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem krajského soudu ze dne 24. 2. 2017, s žádostí o podrobnější zhodnocení jednotlivých životních potřeb. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že poté požádal PK MPSV o doplňující posudek, kdy bylo všech deset základních životních potřeb hodnoceno jako zvládaných, žalovaný požádal o srovnávací posouzení PK MPSV v Praze. Tato posudková komise si vyžádala provedení nového sociálního šetření, toto bylo provedeno dne 14. 2. 2018, v záznamu jsou uvedeny podstatné náležitosti z rozhovorů s posuzovaným a paní Petrou Škopovou, která žalobci pomáhá, dále byly zaznamenány skutečnosti získané pozorováním. Posudková komise MPSV v Praze pak ve složení předseda komise – posudkový lékař, dále lékař – neurolog a tajemnice komise dospěli k závěru, že žalobce je osobou, která je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není schopen zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby. U žalobce bylo zjištěno, že se jedná o tři základní životní potřeby, a to péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. Jako datum vzniku byl určen 20. 1. 2014.
3. Napadené rozhodnutí žalovaného podrobně popsalo skutečnosti, plynoucí z aktuálního sociálního šetření, dále posudek PK MPSV ČR v Praze a vyjádřilo se k jednotlivým námitkám žalobce, zejména k rozlišnému posouzení jednotlivých posudkových orgánů.

II. Žalobní argumentace

4. Žalobce reagoval na žalobou napadené rozhodnutí sdělením, že přináší opět zčásti nový a překvapivý závěr ve vztahu k posouzení rozsahu jeho závislosti při výkonu základních životních potřeb, namítá pochybení posudkové komise při jejím obsazení, je přesvědčen, že sociální šetření z února 2018 neposlouží objektivizaci rozhodování, neboť z něho není patrné, kterým aktivitám žalobce byl odvolací orgán přítomen a poukazuje na rozdílná posouzení jednotlivých základních životních potřeb posudkovými orgány. Posudková komise MPSV v Hradci Králové opakovaně v podstatě uznala žalobce po stránce mobility i dalších životních potřeb způsobilým, PK v Praze pak hodnotila jako nezvládané tři základní životní potřeby. Ani toto nové posouzení však žalobce nepovažuje za úplné a přesvědčivé, namítá nepříhodné složení PK, neboť jestliže není členem ortoped, vzniká výrazná mezera při posouzení hned více základních životních potřeb, a to mobility, stravování, oblékání a obouvání a tělesné hygieny. Žalobce namítá, že PK citovala mezi podklady i znalecký posudek znalce ortopeda MUDr. K., její závěry však popírají, že žalobce krom postižení levého ramenního kloubu trpí i omezením hybnosti pravého ramene.
5. Zápis o sociálním šetření dle názoru žalobce nevypovídá nic zásadního ohledně výkonu základních životních potřeb mobility, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, krom poznatků o přecházení žalobce po bytě nebyla žádná další aktivita sledována. Krajský soud v Hradci Králové ve věci sp. zn. 29 Ad 12/2014 přitom vycházel z výpovědi více svědků, kteří detailně popisovali zvládání životních potřeb žalobcem, i citovaný znalecký rozsudek. Všechna dosavadní šetření jsou prakticky rozporná a vždy je prováděl někdo jiný. Žalobce svoji neúčast na jednáních komise řádně omluvil. Správní orgán, který se detaily sporovaných aktivit nezabýval, pouze přebíral závěry posudkové komise, ač žalobce na rozpory poukazoval a též na ně poukázal opakovaně soud.

6. Žalobce poukazuje na uznané životní potřeby a má za nedostatečně odůvodněné, proč další nejsou uznány jako nezvládané, když překážky jsou převážně fyziologické povahy. Základní životní potřeba by měla být uznána jako nezvládaná, pokud není žadatel z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu schopen samostatně zvládnout alespoň jednu z aktivit, které vymezuje v jednotlivých potřebách příloha č. 1 vyhlášky. Dále žalobce připomíná, že z posudku LPS OSSZ Rychnov nad Kněžnou vyplývá potřeba dopomoci žalobci u základní životní potřeby mobility, PK MPSV v r. 2016 hodnotila jako nezvládanou potřebu tělesné hygieny a soud v r. 2015 žádal vyprecizovat základní životní potřeby orientace, oblékání a obouvání, komunikace a stravování. Znalec hodnotil řadu faktických životních aktivit žalobce přímým zhlédnutím, žalovaný se okolnostmi některých zákonných hledisek nezabýval se vši důsledností. Žalobce pokládá zjištěný stav věci za nedostatečný, hodnocení důkazů bylo nesprávné, je proto navrhováno zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný správní orgán reagoval na žalobu písemným vyjádřením ze dne 14. 9. 2018, poukázal na zrušující rozsudky soudu, když první ze dne 18. 3. 2015 žádal došetření skutečností pro řádné zhodnocení základních životních potřeb komunikace, stravování, oblékání a orientace, druhý z 24. 2. 2017 pak potřeb tělesné hygieny, stravování a oblékání a obouvání. Posudková komise shledala žalobce prakticky soběstačným a žalovaný věc řešil žádostí o nové sociální šetření a posouzení zdravotního stavu, následně žádal o posudek PK MPSV ČR v Praze.
8. Uvedená komise hodnotila zdravotní stav žalobce jako pohybové potíže v rámci poúrazového poškození končetin a psychické obtíže v rámci poúrazového organického psychosyndromu, kdy dlouhodobě dominují stavy únavy a imperativního spánku. Posttraumatická epilepsie je zajištěna antiepileptikami, žalovaný je přesvědčen, že PK se vyjádřila podrobně ke všem sporným základním životním potřebám. U potřeby mobility PK hodnotila odborné lékařské nálezy včetně posudku MUDr. K., se závěrem, že opakovaná vyšetření nesvědčí pro těžkou limitaci mobility s neschopností chůze, nebyl zjištěn těžce narušený stereotyp chůze, ani významný senzomotorický deficit na končetinách. Závěry znalce jsou zohledněny z hlediska zjištěných skutečností medicínské povahy v oboru ortopedie, nikoliv z pohledu jeho závěrů z hlediska posudkového hodnocení zvládnání jednotlivých základních životních potřeb, k tomu má odbornou způsobilost pouze posudkový lékař.
9. Pokud jde o potřebu orientace a komunikace, nebyly zjištěny žádné skutečnosti medicínské povahy (senzorické či psychické poškození), které by významně narušovaly tyto schopnosti. Kontrolní vyšetření psychiatra dokládá intelekt a mnestické funkce v normě, osobnost mírně narušenou organicitou. Žalobce byl v únoru 2016 opětovně uznán způsobilým řídit motorová vozidla, což by jistě nebylo možné, pokud by nezvládal orientaci místem a časem a rovněž nedisponoval způsobilostí adekvátně reagovat v situacích. Sám žalobce u tohoto vyšetření uvedl, že nemá potíže s pamětí. Dle psychologa je verbální komunikace bez patologie, porozumění bez nápadností. Žalobce je orientován základními kvalitami, neschopnost orientace a komunikace neplyne ani ze sociálních šetření.
10. K základní životní potřebě stravování žalovaný, s odkazem na posouzení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí uvádí, že u žalobce není zdokumentována porucha

psychických, smyslových nebo tělesných schopností, která by vylučovala zvládání této potřeby. Funkce horních končetin je zachovalá, omezení úchopu pravé ruky v důsledku postižení palce není ztrátou či těžkým omezením schopnosti úchopu (není tak důvod pro nezvládání porcování masa). U žalobce se nejedná o těžkou sociální dezorientaci, při níž jsou narušeny stravovací stereotypy. Žalobce nemá nařízenou dietu. Ze sociálního šetření nevyplývá ani ztráta náhledu na stravovací a pitný režim. Z podkladů pro posouzení zdravotního stavu nevyplývá, že by byl žalobce omezen při krájení masa, v některých lékařských zprávách (psychiatrický posudek z 16. 7. 2015) je naopak uvedeno, že žalobce rád vaří, což by pravděpodobně nemohl zvládnout, pokud by nemohl používat nůž či další běžné kuchyňské náčiní a nezvládal porcování potravin. K servírování jídla lze použít běžně dostupné pomůcky.

11. Schopnost oblékání a obouvání pak, v souvislosti s tím, že žalobce netrpí těžkým funkčním postižením pohybového aparátu (na úrovni těžkého omezení hybnosti nebo funkční ztráty končetin, ztuhnutí více úseků páteře) a nemá těžkou duševní poruchu, která by vedla ke ztrátě schopnosti zvládat oblékání a obouvání a ztrátě schopnosti vybrat si vhodné oblečení, nemůže být chápána jako nezvládaná. Žalobce nemá ani psychické či senzorické postižení, které by mu znemožňovalo poznat rub a líc, může využít běžně dostupné pomůcky (např. navlékač ponožek), manipulaci s oblečením může ovlivnit vhodným výběrem oblečení.
12. U potřeby tělesné hygieny pak žalovaný odkazuje na hodnocení PK, která uvedla, že u žalobce neshledala významný pokles svalové síly, těžké paretické postižení, ani ztrátu úchopu a nevidí tedy důvod, proč by žalobce nezvládl celkovou hygienu ve sprchovém koutu za pomoci běžně dostupných pomůcek jako je madlo, hygienické pomůcky s dlouhou rukojetí. U této základní životní potřeby není naplněním podmínek neschopnost dostat se sám do vany a z vany, zvláště když je k dispozici sprchový kout. K namítané neschopnosti zvládat potřebu výkonu fyziologické potřeby pak PK uvedla, že v rozhodné době pro posouzení (leden 2014) nebyla zjištěna významná porucha stran včasného použití WC, vyprázdnění a očisty a toto nebylo ani žalobcem či svědky tvrzeno.
13. K námitce obsazení posudkové komise odkazuje žalovaný na § 16b zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, který upravuje složení posudkové komise. Zde je jednoznačně stanoveno, že předsedou komise je vždy lékař s odborností posudkového lékařství, přizván bývá další lékař podle hlavní diagnózy. Pokud jde o případ žalobce, zde není pochybením účast neurologa či ortopeda, neboť dominující postižení zasahuje do obou těchto odborností. Vzhledem k tomu, že žalobce dokládá svoji závislost na pomoci druhé osoby neurologickými nálezy, byl k poslednímu posuzování přizván neurolog, v předchozím řízení byl přítomen ortoped, žalobcem namítané nezvládání potřeb mobility, stravování a oblékání byly hodnoceny shodně. Zdravotní dokumentace žalobce je dostatečně obsáhlá (včetně znaleckého posudku z oboru ortopedie), aby bylo možno posoudit zdravotní stav bez přítomnosti ortopeda.
14. Žalovaný se dále vyjádřil i k námitce ohledně provedených sociálních šetření, zejména k tomu, že pracovníci nevyzkoušeli všechny činnosti, které zahrnují jednotlivé základní životní potřeby. Žalovaný zde zdůrazňuje, že sociální šetření má svoji metodiku, z pochopitelných důvodů však nepatří mezi metody tohoto úkonu „zkoušení“ posuzovaných osob ze zvládání jednotlivých úkonů základních životních potřeb. Žalovaný vyslechne posuzovaného, popřípadě osobu pečující, neposuzuje sám zvládání

základních životních potřeb, resp. nečiní takový závěr, pouze zaznamená, co viděl a slyšel. V případě šetření ze dne 14. 2. 2018 bylo použito metody Barthelova testu základních všedních činností, jak bylo doporučeno soudem, žalovaný rovněž připomíná, že závěry tohoto šetření jsou limitovány časem, k němuž se zdravotní stav posuzuje, tedy r. 2014. K námitce formálního převzetí závěrů posudkové komise pak žalovaný doplňuje, že zákon o sociálních službách jednoznačně určuje, že posouzení stupně závislosti provádí posudkový orgán, žalovaný pak posuzuje, zda posudek je dostatečně přesvědčivý a úplný, v daném případě ho takovým žalovaný shledal.

15. K námitce žalobce o tom, že se žalovaný řádně nevypořádal s jeho námitkami, žalovaný uvedl, že je přesvědčen, že své povinnosti v tomto směru splnil, výpovědi svědků žalobce sloužily jako informace pro posudkovou komisi. Zdůrazňuje však, že posudkový orgán vychází zejména z lékařských nálezů, které dokumentují objektivně zdravotní stav. Pokud takto doložený zdravotní stav neodpovídá tvrzením posuzovaného nebo osob vypovídajících v jeho prospěch, přikloní se posudkový lékař k lékařským nálezům, závěr musí dostatečně přesvědčivě odůvodnit. Žalovaný pak poukazuje na to, že opačný postup, kdy by se posudkový orgán musel řídit tvrzeními svědků či posuzovaného, které by byly v rozporu s lékařskými nálezy, by vedl k tomu, že by komise musela vydat odborný lékařský posudek na základě tvrzení žalobce či svědků bez ohledu na zdravotní stav. Komise však posuzuje i míru příčinné souvislosti mezi ztrátou funkčních schopností a nezvládanými činnostmi, řada činností, uváděných jako nezvládané, nemá základ ve zdravotním stavu, je pak na místě, aby posuzovaný zdůvodnil svou neschopnost učinit nějaký úkon, a nemůže zůstat u prostého tvrzení, tuto informaci musí opřít o důvody, vycházející ze zdravotního stavu. To, že tvrzení posuzovaného o nezvládání některých činností musí být doloženo, judikoval i Nejvyšší správní soud. Závěr o tom, zda je či není některá základní životní potřeba zvládaná, nemůže konečně učinit ani soud, i ten posuzuje pouze, zda schopnost či neschopnost je řádně odůvodněna. Posudková hodnocení se vždy v případě žalobce shodovala ohledně zvládání základních životních potřeb komunikace, orientace, stravování, oblékání a obouvání a nově i výkonu fyziologické potřeby, v tomto směru jsou posudky konzistentní. Rozdílně se posudky stavěly k životní potřebě tělesné hygieny a mobility. Žalovaný je však přesvědčen, že srovnávací posudek PK v Praze přesvědčivě odůvodňuje, proč tyto potřeby považuje za zvládané, navrhuje proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud jednal ve věci dne 8. 4. 2019. Zástupce žalobce připomněl, že na základě žaloby již soud dvakrát rozhodnutí žalovaného v dané věci zrušil, žalobce již pomalu ztrácí důvěru v rozhodovací činnost žalovaného, což se mu zřejmě vrací, v poslední době byla otevřena otázka jeho invalidity. Za podstatné považuje výpovědi svědků, které se rozcházejí se zjištěními posudkových orgánů, proběhla sociální šetření, v nichž je zaznamenáno, že žalobce přecházel a usedl a popis bytu, z něhož se dovozují určité závěry. Kamarádku, která žalobci pomáhá a byla přítomna, nikdo nevyslechl. Společným jmenovatelem všech problémů žalobce jsou jeho fyziologické předpoklady, byl přítom vynechán odborník ortopedie. Závěry znaleckého posudku, který žalobce poskytl, nebyly brány v úvahu, jistě bylo potřebné, aby PK doznala širších poznatků o schopnosti žalobce vykonávat své potřeby. Zástupce žalobce dále k dotazu soudu, nakolik se v průběhu řízení změnil zdravotní stav žalobce, uvedl, že se zcela určitě nezlepšil. K atakám epilepsie sdělil, že záchvat byl v r. 2014 – toto zaznamenáno v podkladech,

v posledních dvou letech byly menší ataky. K jednání PK byl žalobce vždy řádně omluven, sociální šetření z r. 2018 považuje za nedostatečné.

17. Pověřená pracovnice žalovaného připomněla, že invaliditou se zabývá jiný správní orgán, v současném řízení se žalovaný obrátil na jiný posudkový orgán, a to komisi v Praze. K námitce o výpovědích svědků uvedla, že tito vnímají schopnosti žalobce svými smysly, posudkové orgány však musí hodnotit schopnosti žalobce z hlediska jeho funkčního zdravotního stavu. Znalecký posudek byl zahrnut v podkladech pro hodnocení žalobcova zdravotního stavu, k sociálnímu šetření pak je nutno uvést, že tato ani nemohou hodnotit z funkčního pohledu šíři naplnění žalobcových potřeb, mají spíše doplňkový význam. Zdravotní stav žalobce se v průběhu celého řízení jistě změnil, byl mu navrácen řidičský průkaz, kde jistě byla hodnocena i jeho schopnost orientace a případné epileptické ataky. K dispozici PK byla rozsáhlá ortopedická dokumentace. Oba účastníci řízení setrvali na svých závěrečných návrzích.
18. Soud po přezkoumání a projednání věci konstatoval, že kromě skutečností, uvedených v bodech 8 – 12 (viz výše), obsahuje posudek PK MPSV ČR v Praze ze dne 10. 4. 2018 diagnostický souhrn zdravotních problémů žalobce, uvádí, že se jedná o stav po těžkém kraniocerebrálním poranění v srpnu 2002, organický psychosyndrom – organickou poruchu osobnosti odeznělou, posttraumatický epileptický syndrom v posledních 3 letech jen se sporadickými epi paroxysmy zajištěný dlouhodobě antiepileptikami (první epi paroxysmus v r. 2006 – stacionární stav, poslední v září 2014). Dále se jedná o stav po traumatické lézi plexus brachialis vlevo v 8/2002 s reinervací m. deltoideus i m. biceps brachii dle EMG, neuropatická bolest bez známek paresy, chronický vertebrogenní algický syndrom především krční páteře, posttraumatická gonarthrosa bil. s projevy anteromediální instability kolenních kloubů, levé koleno artrosa III. st. dle rtg 5/2015. Z posudkově významných nálezů PK citovala zejména neurologické, ortopedické, nálezy ošetřující lékařky MUDr. K., psychologické, psychiatrické, znalecký posudek ortopedického odborníka. Dále jsou konstatovány záznamy sociálních šetření z r. 2014, 2016 a 2018. PK uvedla, že hodnotila veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci žalobce, konstatovala, že hodnotí posuzovaného s pohybovými potížemi v rámci poúrazového postižení končetin a psychickými potížemi v rámci poúrazového organického psychosyndromu, s dlouhodobě dominujícími stavy únavy a imperativního spánku, kdy posttraumatická epilepsie je zajištěna antiepileptikami. PK popsala prostředí bydliště žalobce a péči o jeho osobu, konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje žalobcovy schopnosti funkčně nutné pro zvládání základních životních potřeb a podrobně se k jednotlivým základním životním potřebám mobility, orientace a komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny vyjádřila. Posudková komise pak ve svém závěru dospěla k stanovení nezvládání základních životních potřeb v případě žalobce u péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost. Další základní životní potřeby žalobce zvládá v přijatelném standardu, resp. není posudkově medicínsky důvodné vyslovit jejich nezvládání, při schopnosti použít pomůcky a facilitátory. Stav závislosti na pomoci jiné osoby je u žalobce shledán v I. stupni a byl zde takto přítomen k 20. 1. 2014 i k datu jednání PK.
19. Podkladově je nově součástí správního spisu i záznam ze sociálního šetření ze dne 14. 2. 2018, který konstatuje, že u žalobce se střídá v péči o jeho osobu více osob, je to jeho otec, dále ředitel jeho firmy, jeho partnerka především v péči o domácnost a osobní hygienu a kamarádka paní Petra Škopová pomáhá se stravou, nákupy a doprovodem na

procházkách. Ze záznamu plyne, že žalobce sdělil nutnou dopomoc při vstávání z lůžka, po delším sezení musí měnit polohy, po bytě se pohybuje chůzí o široké bázi, venku s oporou francouzských holí, schodiště zvládá s oporou o zábradlí. Venku musí dělat časté přestávky, dopravuje se automobilem, který řídí. Dále jsou popsány schopnosti orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Jsou též popsány kompenzační pomůcky, používané žalobcem.

20. Krajský soud nejprve připomíná, že v případě žalobce bylo druhým zrušujícím rozsudkem sp. zn. 32 Ad 12/2016 ze dne 24. 2. 2017 uloženo žalovanému, aby vyprecizoval odůvodnění zvládání základní životní potřeby tělesná hygiena, stravování a oblékání a obouvání. Vzhledem k obecnosti žalobních námitek - z nichž nevyplývá, jaké zcela konkrétní jednotlivé body těchto životních potřeb jsou po novém posouzení věci sporovány, se soud zabýval proto již pouze argumentací dostatečnosti odůvodnění zvládání uvedených základních životních potřeb žalobcem.
21. Základní životní potřeba tělesné hygieny je upravena pod písm. f) Přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Zde je uvedeno, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se. K uvedenému PK v Praze sdělila, že ze zdravotní podkladové dokumentace neplyne těžké omezení rozsahu funkčních schopností, přes zjištěná postižení končetin se u žalobce nejedná o významný pokles svalové síly, těžké paretické postižení, je zachovaná schopnost přemísťování, úchopu a přidržování, sociální šetření uvádí, že svede celkovou hygienu ve sprchovacím koutu. PK pak preventivní přítomnost druhé osoby z důvodu posílení jistoty a rizika pádu nepovažovala za neschopnost při zvládání této základní životní potřeby. Zde soud pouze doplňuje, že s touto argumentací je srozuměn, uvedené dopomoci spadají do oblasti pečovatelské služby, která se však v celkovém rozměru i jednotlivostech do nezvládání základních životních potřeb nezahrnuje, neboť jednotlivé životní potřeby doznaly přijetím citované právní úpravy dostatečné preciznosti.
22. Základní životní potřeba stravování je upravena pod písm. d) a je charakterizována jako stav, kdy je osoba schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim. Zde soud připomíná, že žaloba nesporně konkrétně neschopnost některé z uvedených charakteristik, ani důvod, proč by žalobce nebyl schopen jejich výkonu, PK pak zde konstatovala, že u žalobce není zdokumentována porucha psychických, smyslových nebo tělesných schopností, která by vylučovala zvládat tuto životní potřebu. Na horních končetinách nejde v objektivním nálezů o ztrátu nebo těžké omezení úchopu rukou, funkce horních končetin je zachovaná, nejde o sociální dezintegraci, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy. Nebyl zdokumentován nařízený speciální stravovací režim nebo dietní opatření náročné na ošetřovatelskou péči, sociální šetření nesvědčí pro ztrátu dostatečného náhledu na stravovací a pitný režim. Z žaloby pak nevyplývá, že by žalobce konkrétně sporoval nemožnost výkonu některé z citovaných aktivit, upravených pod písm. d) a uvedl důvod, proč toto nemůže funkčně zvládnout. Je pravdou, a soud toto nesporně, že podkladové materiály, zejména sociální šetření zmiňuje určitou dopomoc žalobci při stravování, nicméně i zde se jedná spíše o pomoc, která vychází žalobci vstříc

vzhledem k šíři zájmu blízkých osob, jemu poskytovanou, o pomoc, nevycházející z naprosté nutnosti, ale spíše usnadňující žalobci denní režim.

23. K základní životní potřebě oblékání a obouvání pak žalovaný rovněž odkázal na posudek PK, který se zde vyjádřil v tom směru, že žalobce netrpí těžkým funkčním postižením pohybového aparátu (anatomickou nebo funkční ztrátou obou horních končetin nebo jejich podstatné části, ztuhnutím více úseků páteře), nebyla zjištěna ani těžká duševní porucha, která by vedla k neschopnosti zvládat tuto životní potřebu, a to včetně manipulace s pomůckami, např. s ortézou, navlékačem ponožek, manipulací s oblečením. Základní životní potřeba je upravena v písm. e) tak, že se jedná o schopnost osoby vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat, svlékat se a zouvat, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. Zejména u této základní životní potřeby pak soud připomíná, že si je vědom výpovědí svědků, provedených v rámci prvního soudního řízení v této věci, nicméně po dalším posouzení zdravotního stavu žalobce považuje za vyprecizované vyjádření posudkového orgánu co do funkční schopnosti žalobce k právní úpravou popsaným úkonům této základní životní potřeby, pokud pak rodina a přátelé žalobci poskytují určitou pomoc s jednotlivými úkony v rámci své přítomnosti, jedná se rovněž o pomoc, která zřejmě s ohledem na zdravotní stav žalobce není zcela a bezprostředně nutná, pouze usnadňuje jeho režim dne.
24. K dalším životním potřebám soud neshledal důvodů aktuálně se již šířeji vyjadřovat, neboť tuto argumentaci považuje za objasněnou předchozími rozhodnutími ve věci. Námitky o obsazení posudkové komise, podrobnějším rozboru zdravotního stavu žalobce posudkovým orgánem, využití znaleckého posouzení pro vyjádření se k některým základním životním potřebám, nedostatečnosti sociálních šetření, považuje soud za seriózně vypořádané vyjádřením žalovaného v bodech 13 – 15 (viz shora), s nimiž prakticky souhlasí a na ně proto odkazuje.
25. Krajský soud po aktuálně provedeném řízení neshledal žádné procesní pochybení správního orgánu, tento vyžádal aktuální sociální šetření v místě bydliště žalobce, vyžádal srovnávací posudkové hodnocení míry soběstačnosti žalobce. Připomínky o invalidním řízení jsou v daném případě zcela irelevantní, neboť toto neprobíhá před žalovaným správním orgánem, ale je součástí náplně České správy sociálního zabezpečení, jejich detašovaných pracovišť a okresních správ sociálního zabezpečení v místech. Probíhá u poživatelů invalidních důchodů na základě stanovených lhůt kontrolních lékařských prohlídek a v žádném případě nijak nesouvisí s řízením o příspěvku na péči.
26. Protože posudkový orgán shledal neschopnost žalobce zcela samostatně vykonávat základní životní potřeby péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, dospěl k závěru, že žalobce je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I., když tento závěr vychází z ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách v platném znění, který předpokládá nutnou pomoc u osoby starší 18 let věku v tomto stupni při třech nebo čtyřech základních životních potřebách. V tomto směru je soud přesvědčen o správnosti takového závěru, neboť z výše cit. podkladů plyne, že žalobce potřebuje pomoc při chystání léků, má v mobilním telefonu připomínku jejich užití. U osobních aktivit a vyřizování záležitostí potřebuje většinou doprovod či pomoc, tuto potřebuje i při obstarání nákupů, domácích pracích a udržování pořádku.
27. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§

77 odst. 2 s.ř.s.). Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem neshledal soud žalobu důvodnou, postupoval proto po projednání a přezkoumání věci v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s. ř. s., a žalobu zamítl.

V. Náklady řízení

28. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 12. duben 2019

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně